Mr. M. K. Devassy (*Adur*): I am only saying that it was a surprise.

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ: കുറച്ചൊന്നു അഡ്ജോൺ ചെയ്യുകിട്ടിയാൽ ഇതൊക്കെ ശരിയാക്കാം.

Mr. President: When a Bill is under consideration any other member can move as an amendment that it be referred to the Select Committee.

Mr. T. K. Nayar (*Pazhayannur*): I move that the Bill be referred to a Select Committee.

Mr. K. S. Panicker (*Ezhuvas-Mukundapuram*): I second it.

Mr. President: The Committee will report within three months. It is better you move this again with the names of members after lunch.

The Cochin Village Panchayat Act Amendment Bill (*cont*).

മിസ്റ്റർ ബി. എം. പീറർ: സർ, എനിക്കു അവസാനമായി നോമിനേഷനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളമുള്ള കാര്യമാണു പറയാനുള്ളതു്. മിക്ക പഞ്ചായത്തുകളേയും നോക്കികഴിഞ്ഞാൽ ഓരോ പഞ്ചായത്തുകളിലും അഞ്ചു മെമ്പർമാരെയാണു് നമുക്കു കാണാൻ കഴിയുന്നതു്. ഇതിൽ മൂന്നു മെമ്പർമാർ ജനങ്ങളാൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരും രണ്ടു മെമ്പർമാർ ഗവൺമെൻറിനാൽ നോമിനേറ ചെയ്യപ്പെട്ടവരുമാകുന്നു. എന്നാൽ പ്രജായത്തഭരണത്തിനു ഇത്രയെല്ലാം പ്രോത്സാഹനം നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഗവൺമെൻറു പ്രത്യേകിച്ചും പഞ്ചായത്തുകളുടെ ഭരണഘടനകളിലും ചില വ്യത്യാസം വരുത്തിയിരിക്കുന്നു. നോമിനേറ മെമ്പർമാരുടെ സംഖ്യ കുറച്ചു് അതു കഴിയുന്നതും ജനങ്ങളാൽ തന്നെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്നതിനുള്ള അവകാശം കൊടുക്കണമെന്നുള്ളതാണു് എൻെറ പ്രധാന അഭിപ്രായം. ഇപ്പോൾ നോമിനേറ ചെയ്യപ്പെടുന്നവരെപ്പറ്റി കൂടുതൽ ആക്ഷേപങ്ങൾ ഗവൺമെൻറിനു കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടു്. നോമിനേഷൻകൊണ്ടു് കഴിയുന്നതും അധഃകൃതവർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ടവരെ സഹായിക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി ഗവൺമെണ്ടു് നിയമംവച്ചു പ്രവൃത്തിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതു പലപ്പോഴും അവർക്കു കിട്ടാതെയാണു് വന്നു ഭവിക്കുന്നതു്. അതിനുദാഹരണമായിട്ടു അടുത്തു നടന്ന കുമ്പളങ്ങി പഞ്ചായത്തു തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ, തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട അഞ്ചു പേരിൽ, നാലും ക്രിസ്ത്യാനികളും ഒരു ഈഴവനുമാണു്. എന്നാൽ അവിടത്തെ അഞ്ചു സീററിൽ നാലു സീററും ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു കിട്ടിയിരിക്കെ, അധഃകൃത സമുദായത്തിൽ പെട്ടവർക്കു നോമിനേഷൻ കൊടുക്കാതെ, പിന്നെയും ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയെതന്നെയാണു് നോമിനേറ ചെയ്തതു്. ആ നിയമനത്തെ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയായ ഞാൻ സ്വാഗതംചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിലും സഹോദരബുദ്ധ്യാ ആലോചിക്കുന്നതായാൽ അങ്ങിനെ നോമിനേറചെയ്യുന്നതു് നമ്മുടെ ഗവൺമെൻറിൻെറ പ്രഖ്യാപിത നയത്തിനു തീരെ വിരോധമായിട്ടുള്ളതാണെന്നുവേണം പറയുവാൻ. അതുകൊണ്ടു ഇപ്പോഴത്തെ നോമിനേഷൻ സമ്പ്രദായത്തിൽ ഒരു മാററം വരുത്തി അധഃകൃതക്ഷേമസർവേഷൻ മുഖേന ഇപ്പോഴത്തെ നോമിനേഷൻ സമ്പ്രദായത്തെ നിത്ത

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ലാക്കി അർഹിക്കുന്ന സമുദായങ്ങൾ അവരവരുടെ മെമ്പർമാരെ തന്നെ തരി ഞ്ഞെടുക്കണമെന്നാണ് എന്റെ അപേക്ഷ. ആ വ്യവസ്ഥകളടങ്ങിയ ഈ ബില്ലിനോട് ഞാൻ പരിപൂർണ്ണമായി യോജിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Mr. A. V. Moothedan (*Chalakkudi*): I have no objection regarding the provisions of the Bill. But my complaint is different. We have got a Panchayat Act with some hundred amendments. Nobody knows what the Panchayat law is now. What I want is, consolidating this amendment and other amendments necessary, the Government to bring in a Bill. Therefore I oppose the Bill.

Mr. C. A. Kunjunni Raja (*Advocate-General*): In Vol. I these amendments have been consolidated and printed.

Mr. President: Has the hon'ble member looked into the new volume of publications? We have brought all the amendments up-to-date and consolidated them.

മിസ്റ്റർ വി. കെ. കുട്ടി: സർ, മിസ്റ്റർ ഇയ്യു ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള പഞ്ചായത്തു ഭേദഗതി ബില്ലിനെ ഞാനും സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിലും ചില സംഗതിയെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുമ്പോൾ മറെറാരു ബിൽ ഇവിടെ ആവശ്യമായി കാണുന്നതുകൊണ്ട് ഈ അവസരത്തിൽ എന്റെ അഭിപ്രായത്തെപ്പറ്റിയും ഈ ബില്ലിനോട് യോജിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നുള്ള കാര്യമെ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഇക്കഴിഞ്ഞ കാൺഫറൻസിൽ മിസ്റ്റർ ഇയ്യുവിന്റെ ബില്ലിൽ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ചില സംഗതികളെപ്പറ്റിയും ആലോചിക്കുകയുണ്ടായി, അതായത് വാർഡുതിരിച്ച് ഇലക്ഷൻ നടത്തുക, അമ്പതു ഉറുപ്പികയിൽനിന്നു ഫീസ് കുറച്ചു സലവല്ലിപ്പിക്കുക, പഞ്ചായത്തിന്റെ കാലാവധി മൂന്നു കൊല്ലത്തിൽനിന്നു അഞ്ചുകൊല്ലമാക്കുക, ഇങ്ങിനെ നാലഞ്ചു സംഗതികൾ കാൺഫറൻസിൽ വാഗ്പ്രതിവാദത്തിനു വന്നു. എന്നാൽ ആ പ്രമേയങ്ങളെപ്പറ്റി കാൺഫറൻസിൽ ആലോചിച്ചതിൽ വാർഡു തിരിക്കുക എന്ന പ്രമേയത്തെയും അമ്പതുറുപ്പികയിൽ നിന്നും നൂറുറുപ്പിക ആക്കണമെന്നുള്ള പ്രമേയത്തെയും, മൂന്നു വർഷത്തിൽനിന്നും അഞ്ചു വർഷമാക്കണമെന്നുള്ള പ്രമേയത്തെയും കാൺഫറൻസു നിരസിക്കയാണു ചെയ്തതു. ഈ സലവല്ലിപ്പിക്കേണ്ട കാര്യത്തെ നിരസിച്ചുകൊണ്ടു അന്നു ന്യായം പറയുകയുണ്ടായതു അതിനുള്ള ആളുകൾതന്നെ പഞ്ചായത്തുഭരണക്കാരിൽ എത്രയുണ്ടെന്നാണു. ഇതിൽ പ്രധാനമായി രണ്ടു സംഗതികൾ ഉണ്ടു.

ഒന്നാമതായി നാനാവശങ്ങളായി നോക്കേണ്ടതു പഞ്ചായത്തു മെമ്പർമാരുടെ സ്ഥിതിയാണു. രണ്ടാമതായി അവർ ഹൃദ്യമായ വക്കേഴ്സു അല്ല. മുഴുവൻ സമയവും ഇതിലേക്കു വിനിയോഗിച്ചു പ്രവൃത്തിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്ത ആളുകൾക്കു നൂറിന്നും മേലുമുള്ള കേസുകൾ വരുന്നപക്ഷം അതു നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതിനു വളരെ വിഷമം നേരിടുന്നതാണു.

ഞാൻ പറയുന്നതു ഇന്നുള്ള ഭേദഗതി ബില്ലുകളെല്ലാം ഉടച്ചുവാർത്തു ഇന്നത്തെ ജനകീയാവശ്യങ്ങളേയും ജനകീയ പ്രസ്ഥാനങ്ങളേയും ആദരിച്ചുകൊണ്ടു ബഹുമാനപ്പെട്ട ജനകീയമന്ത്രി അവർകൾതന്നെ ഈ കൌൺസിലിൽ ഒരു ബില്ലുകൊണ്ടുവരണമെന്നാണു. ഓരോരുത്തരും തോന്നുംവിധത്തിലുള്ള അമൻഡുമെൻറു കൊണ്ടുവന്നു ശവമ്മെണ്ണിനെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്നതിനേ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ക്കാം നല്ലതു് അതാണെന്നാണു് എനിക്കു തോന്നുന്നതു്. ഞാൻ ആലോചിക്കുന്ന ബിൽ ഏതെല്ലാമാണു് ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ടതു് എന്നു ആ ബിൽ സിലക്ടു് കമ്മിറ്റിക്കയക്കുമ്പോൾ വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നതാണു്. പ്രത്യേകിച്ചും ഈ നിയമസഭയിലെ ഭൂരിപക്ഷ കക്ഷിയിൽപ്പെട്ട സാമാജികന്മാരിൽ പലരും പഞ്ചായത്തിനോടു അധികം അടുപ്പമുള്ളവരായതുകൊണ്ടു് അതിനു പറ്റിയ ഒരു ബിൽ അവതരിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നു എനിക്കു ബോദ്ധ്യമുണ്ടു്.

അതുകൊണ്ടു് ഈ ബിൽ തല്ക്കാലം ബഹുമാനപ്പെട്ട കുന്നംകുളം മെമ്പർ പിൻവലിക്കണമെന്നും അടുത്ത കൌൺസിലിൽതന്നെ ബഹുമാനപ്പെട്ട ജനകീയമന്ത്രി അവർകൾ ഒരു പുതിയ ബിൽ—ഈ അമൻഡുമെൻറുകളെയെല്ലാം ക്രോഡീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ബിൽ—അവതരിപ്പിക്കണമെന്നും അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു് ഈ ബില്ലിനെ ഞാൻ എതിർക്കുന്നു.

* മിസ്റ്റർ കെ. ആർ. വിശ്വംഭരൻ: സർ, ശ്രീമാൻ ഇയ്യു അവർകളുടെ ഈ ബില്ലിലെ ഒരു വ്യവസ്ഥയെക്കുറിച്ചു എനിക്കു വളരെ അനുകൂലമായ അഭിപ്രായമാണുള്ളതു്. അതായതു് ഈ നോമിനേഷൻ സമ്പ്രദായം എടുത്തുകളയണമെന്നുള്ളതാണു്. സാധാരണ നോമിനേഷൻ, പ്രാതിനിധ്യം കിട്ടാത്ത സമുദായങ്ങളുടെ അവകാശങ്ങളെ പരിഗണിച്ചു ചെയ്യണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണു് ആദ്യമെ ഏർപ്പെടുത്തിട്ടുള്ളതു്. എന്നാൽ ഈ നോമിനേഷൻ സമ്പ്രദായം ഇന്നു വളരെ ദുഷിച്ചുവശായിരിക്കുന്നു എന്നു പറയാതിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. പഞ്ചായത്തു പ്രസിഡണ്ടു് ആകുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ആളുകൾ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടേയും അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടേയും സേവ പിടിച്ചു അവർക്കു അനുകൂലമായി നില്ക്കുന്ന ആളുകളെ നോമിനേറു ചെയ്തു പ്രസിഡണ്ടു് ആകുവാൻ ഉത്സാഹിക്കുന്ന അനുഭവം, കൊച്ചിയിലെ പഞ്ചായത്തു ഭരണത്തെതന്നെ ദുഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിഗതികൾ ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ നടക്കുന്നുണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ എനിക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്.

ഈ നിയമം അംഗീകരിക്കുന്നതുമൂലം, സമുദായങ്ങൾക്കു പ്രാതിനിധ്യം കൊടുക്കുന്നതിനു ഇന്നു ശ്രമമുണ്ടു്. അനുവർത്തിച്ചുവരുന്നതുപോലെയുള്ള നോമിനേഷൻ സമ്പ്രദായം മാറി അവരുടെയിടയിൽനിന്നു നല്ല സമർത്ഥന്മാരായ ആളുകളെ പഞ്ചായത്തുകളിലേക്കു തിരഞ്ഞെടുത്തയക്കുന്നതിനു മാത്രമെ കാരണമാകുന്നുള്ളു. വാസ്തവത്തിൽ ഞാൻ പറയുന്നതു് ഓരോ സമുദായത്തിൽനിന്നും നോമിനേറു ചെയ്യുണ്ടതു ആ സമുദായത്തിലെ യോഗ്യന്മാരും സമർത്ഥന്മാരുമായ ആളുകളെയാണു്. എന്നാൽ അതുമൂലം അവരുടെയിടയിലും സമർത്ഥന്മാരും ബുദ്ധിമാന്മാരും ആയ ആളുകളുണ്ടെന്നും, മറുസമുദായക്കാരെ ധരിപ്പിക്കുന്നതിനും പൊതുവിൽ എല്ലാസമുദായക്കാരും തമ്മിൽ സൌഹാർദ്ദത്തോടുകൂടി കഴിയുന്നതിനും സാധിക്കുന്നതാണു്. ഈ നോമിനേഷൻ സമ്പ്രദായം ദുഷിച്ചു നോമിനേഷൻ കിട്ടേണ്ട സമുദായത്തിൽനിന്നും കുന്നിന്നും കൊള്ളരുതാത്ത ആളുകളെ നോമിനേറു ചെയ്യുന്ന സമ്പ്രദായമാണു് ഇപ്പോൾ നടക്കുന്നതെന്നു പലേ അനുഭവങ്ങളാലും കാണുവാൻ കഴിയും. ശ്രീമാൻ ഇയ്യു അവർകളുടെ ഈ ബിൽ അതിനു ഒരു നിവാരണം വരുത്തുന്നതും അതുമൂലം ഈ രാജ്യത്തെ പഞ്ചായത്തിനേയും ഈ രാജ്യഭരണത്തെതന്നെയും ദുഷ്ടരിൽനിന്നും രക്ഷിക്കുന്നതുമാണെന്നു പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടു് ഞാൻ ഇതിനെ അനുകൂലിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

* Speech not corrected by the hon'ble member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

*Dr. A. R. Menon (*Minister for Rural Development*): Sir, when the Government is going to oppose this Bill, I want to give you the reasons why they are doing that so that the House need not misunderstand the atttitude of the Government. There are various points raised in this Bill to some of which one ought to agree. With regard to some others, while one may agree with them, there are very great practical difficulties. I am placing this before the House so that it may also consider these practical difficulties and if by your con-joined wisdom some suggestions could be offered to get over these difficulties, I think it will be of some help to us.

The first thing contemplated by this Bill is the handing over of primary schools to the Panchayats. My submission to you is that as at present constituted, the primary schools are properly managed by the Department and it is doubtful whether the transfer of these schools to the Panchayats will be an improvement on the existing practice. I am only saying this out of my anxiety to see that a thing which is well worked and that which is satisfactorily worked, should not be upset. There are grave reasons why a change should not be effected.

Mr. C. V. Iyyu (*Kunnamkulam*): I have not stated there that all primary schools should be transferred. If a management fails and if there is nobody to take up management, in such a case, the school should be handed over to the Panchayat.

Dr. A. R. Menon (*Minister for Rural Development*): Is it the contention of the hon'ble member that the Panchayats will be willing to take over the management of these schools under the same terms as the private managers?

Mr. C. V. Iyyu (*Kunnamkulam*): If Government are going to revise the present rules and are going to give a teaching grant to the management as also a contingency grant, under such conditions, Panchayats will be willing to take up management.

Dr. A. R. Menon (*Minister for Rural Development*): We can't speak about future things or circumstances. My question is, are the Panchayats willing to undertake the management of these institutions under the existing conditions that are offered to private managements?

Mr. C. V. Iyyu (*Kunnamkulam*): A change will happen within the course of an year.

*Dr. A. R. Menon (*Minister for Rural Development*): Even the well-established municipalities of this State are not willing to undertake this work. They refuse point-blank to take

*Speech not corrected by the hon'ble member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

up this responsibility, at present borne by Government. I think I have in a supplementary minute, pointed out to the Government that the time has now come when at least the municipalities should bear this burden, but the municipalities unanimously reject this proposal. Such being the case, I doubt, whether Panchayats with their slender resources will be able to take up this work under conditions similar to those granted to the private management. But I concede that Panchayats shall have some power of supervision over these schools and that power is now inherent in the Panchayatdars who can inspect any school in their locality. A Panchayat President can inspect any school and offer his remarks and I think he can even address directly the Director of Public Instruction. That is to say, the power of supervision is now allowed to be exercised over the schools within the Panchayat limits to Panchayatdars.

With regard to the Civil jurisdiction, the Panchayat now is authorized to decide civil cases involving an amount of Rs. 50. The demand in the Bill is that it may be raised to Rs. 100. I may place before the House for its information, that the opinion of the Hon'ble High Court and the other Judicial Officers including the Advocate-General and the Director of Public Health and Panchayats and lastly my own humble opinion are all against this proposal. Therefore there is a unanimity of opinion even among those who are vitally interested and who know the implications of these changes that this reform should not be undertaken. If the Government goes beyond that, that would be certainly a violation of the principle and therefore this question also cannot be accepted by the Government.

The next thing is to confer on the Munsiff Courts power of appeal from decisions of the Panchayat Courts. At present the Munsiffs exercise a supervision over the work of these Courts. But once the power of appeal is given to the litigants, then the very object of these Panchayat Courts will be defeated. The object in constituting these Courts is that the litigant should not incur any court expenses in getting justice and also that justice should be meted out according to the simple sections in the law book. That could be done by the Panchayat Courts with fairness and equity with the fund of local knowledge they have. The Panchayats may not be able to form a detached view, but somehow or other they will be able to find out the real truth. I say this without meaning any aspersion—sometimes in a Court of law it may not be possible to achieve that. There it depends upon the cleverness of the lawyers and other circumstances. It is very difficult to get equitable treatment there. That is why the Panchayat Courts are asked to

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

undertake this work. If you give this power of appeal, then all the usefulness of the Panchayat Court will disappear. That is also a question which has to be considered by the Panchayats themselves and unless we get an authoritative opinion of the Panchayat Conference, it will not be possible to alter this principle. I may say that the High Court Judges are also against this change. I have referred this to them because in a matter like this Government should allow themselves to be guided by the opinion of the Hon'ble High Court.

There was a comment in the 'Satyanadam' also regarding this. So there are differences of opinion among the public. At least there are two views and we do not get a unanimity of opinion.

With regard to the nomination, I may say that there are very many difficulties. In Br. India, the rule is "In any Panchayats the Local Government may in their discretion, by notification from time to time, reserve seats for Muslims, Indian Christians or Adi-Dravidas". These are the only three classes from whom nominations are to be made there. That is not the case here. The method adopted here is different. For example, in the Chelakkara and Cheruthuruthi Panchayats where there is a pre-ponderance of the Hindus, Christians have to be nominated. There are places like Kumbalangi and Chellanam with a majority of Christians and where there is a necessity for nominating Hindus. There are several sub-sections in the Hindu Community and if one section is nominated, other sections would not be satisfied. The Valans were claiming a seat there, because they were a minority. At the same time Ezhuvas were claiming a seat too. Even Mannans were asking for nominations in these Panchayats. The Department considers all these representations and two of them are nominated. This is the position here. You may please think over this and if you can safely adopt a method, then it will certainly receive the consideration of the Government. No one will be more happy than the Government in doing away with these inequities (*Hear, hear*). If you give us a guidance in this case, we will be able to decide this issue. If you want only two sub-sections, Adi-Dravidas or Depressed Classes as a community and then another one, Muhammadans as a Community, perhaps it may be possible. But that will not enable us to give representation to the various sub-sections as we are doing now.

The next question is to increase the number from 5 to 7. Even the name Panchayat denotes that there should be only 5 members. But here we have got Panchayats consisting of 7 or

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

even 11 now. It may be better to call them Village Councils consisting of so many members. It is our intention to concede substantial powers to the Panchayats for collecting tax and administer the Panchayat area. The Government will only be giving technical advice. You cannot assume a mid-way position. Either the Government should have proper control or the Panchayats should be given full powers and the Government should stand apart. These are also questions to be considered by hon'ble members. It is your purpose to embody all your suggestions and bring in a bill in the near future. In the meantime, for the reasons, I have stated, the Government is constrained to oppose this Bill. But let it not be misunderstood that we are opposing it, because we are going to get a bill later on. If the hon'ble mover finds it convenient, I request him to defer the consideration of the Bill.

Mr. V. J. Mathai (*Planters*): Sir, I am in full agreement with the Hon'ble Minister. I find that the bill is a jumble of good things and bad things. Therefore I think it is very difficult to support the bill. The chaff is so much that it is difficult to winnow the grain from the chaff.

I will first of all refer to the word "seven" attempted to be inserted in clause 1 of section 6 of the Act. As it is, the discretion lies with the Government to fix any number between 5 and 11. The hon'ble member wants to fix the lowest minimum at 7. I may bring to the notice of this House that there are villages big and small varying very much as regards their areas and populations. I think, therefore, that such a wide discretion must rest with the Government.

Secondly I want to refer to the extension of the period of 3 years to 5 years. I think the principle underlying all representative institutions which are created by the will of the electorate expressed by note is that there should be no sort of monopoly coming in into representative institutions. I think that is the principle which has actuated the Government to fix the period of three years for the Legislative Council even. This principle should be applied all the more in the case of an institution which is more or less a self-governing one. When we find that even in the Municipalities the period fixed is three years I see no reason why the period should be raised to five years. It is a matter of common knowledge that these panchayat elections do create a lot of effervescence, creating even party spirit and strifes. I am an advocate appearing in certain petitions which have been put in to set aside certain panchayat elections. When one comes across the several allegations raised in these petitions, and considers the fact that even recently the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Director of Public Health thought fit to set aside an election *sue motto* the merits of which I should not mention in this House, when we consider all these facts, it is not very safe for public tranquillity to extend the period of office of panchayatdars from three to five years. I am even of opinion that the present term is a bit too long because party spirit and strifes do run even after elections in the minds of even the successful candidates and they do try to wreak vengeance upon people who opposed them. Therefore any feeling of dictatorship which may arise in the minds of members who get elected cannot be allowed to work havoc for a long period in a panchayat area.

Then we come to a very good feature of the Bill. I refer to the provision for a suitable system of reservation of seats. I must submit to the House that I am in complete agreement with any proposal that will give the power of selecting their representatives to the electorate themselves. As it is the choice of the members in the case of nominations rests with the sweet will and pleasure of the authorities concerned, very often the Panchayat Inspector. I do not think that it is very safe to leave this discretion to the Panchayat Inspector. I find it is a very salutory feature of this Bill and I am in complete agreement with that feature.

Then we come to the proviso in which the power is given to the Government to terminate at any time by a notification in the Cochin Government Gazette the term of any or all members of the panchayat. That provision is against all principles of democracy. My hon'ble friend wants to give a wide discretion to the Government and at the same time he wants to take away the power of the electorate by giving the Government the chance of weilding dictatorial power in removing any member. That, I should think, is setting back, the wheels of the clock of progress.

Then we come to the amendment of clause one of section 7 which seeks to invest the panchayats with the supervision and management of Malayalam primary schools. What I wish to submit in this connection is that all is well with our Malayalam schools under the very efficient administration of the Director of Public Instruction. I will look with very great jealousy upon the transfer of the power of supervision and management of Malayalam schools to any local body which is often swayed by petty quarrels and communal strifes. Such a situation, I feel, Sir, is very dangerous. I do not know how many will remain if they are entrusted to the panchayats even for a short time. We have reports of parents getting angry with the teachers for punishing their children. We have got even reports of police cases of assaults on teachers. If a petty fellow gets into office

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

by hook or by crook and sits upon the head of the headmaster probably for the sake of party propaganda or for any such matter I think it would be very dangerous. I have no quarrel with the word supervision. They may look over the institution but 'management' will be very dangerous. Much more respectable persons are even now managers of these institutions, of aided institutions, and still we have heard the cry of a vast majority of this House that the poor teachers' salaries are even now pinched. That being the case I doubt very much whether it is in the interests of the schools to give the management of such primary schools to such people.

Coming now to suits for compensation, as far as my experience goes these panchayat courts are constituted—even on the very authority of an ex-Chief Judge of our Chief Court—as a sort of board of arbitration and not as a judicial tribunal. They are not to sit in judgment over questions of law, customary or statutory. They are very often new to this kind of work. In some cases even toddy shopkeepers are panchayatdars. They are toddy shopkeepers till 3 O' clock and after 3 they become panchayatdars. My tapper who used to tap my palmyra trees is a panchayat judge today. I doubt his wisdom very much. I doubt very much whether he would get wisdom in administering questions of law from the top of trees (*Laughter*). The principle underlying the constitution of village panchayat courts is that it is only a Board of Arbitration. That being so it is against the principle of the constitution of village panchayat courts to give powers of adjudication in suits for compensation. I must also submit to the House that the provision for compensation under the Cattle Trespass Act will also lead to very great difficulties. They are not at all competent to go into the question of the construction of the Cattle Trespass Act.

Going further down in the Bill we find a clause for raising the value of suits to be adjudicated by the village panchayat courts from Rs. 50 to Rs. 100. This has also to be resisted. Those of us who have had experience of village panchayat court judgments do find that very often there is travesty of justice perpetrated by the village panchayat courts. Those advocates who appear in Munsiff's courts do get a very great amount of diversion and amusement when such judgments are read before the courts. It does not seem to be safe to raise the figure. We find that 100 rupees is the figure at which even the small causes jurisdiction of the Munsiffs' courts stops. It will be found that the judgments of the village panchayat courts are not appealable. The whole Act is so framed that the panchayat courts are

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

considered, as I said before in the beginning, as Boards of Arbitration. Their procedure itself is different from that of the courts of original jurisdiction. The Evidence Act and several other technical provisions have to be made use of if appeals are to be allowed. What I say is the pleadings and adjudications particularly of an appealable case are entirely different from the adjudication of a small cause suit. For a simple defect in pleading the whole case may be lost. In the matter of adjudication of appealable cases several technical questions and technical rules have to be considered and followed by the panchayat courts and therefore do not think it will be possible to make the trial by a panchayat court appealable. For these reasons, therefore I think it is not good for panchayat courts and the public in general to raise the limit of suits from Rs. 50 to Rs. 100, and making it appealable is even more difficult. I may also submit that to make it appealable means to give it the possibility of a second appeal also. In a matter below Rs. 100 from a jugdment of the Munsiff there is only a revision and if there is an appeal there is the possibility of a second appeal also. To provide for an appeal from the judgments of the panchayat courts is quite against the whole scope of the Act and further is giving premium to the litigant public to engage in further litigation. I may submit also that if an appeal lies from the judgment of the panchayat courts, a suit for Rs. 8 may go up to even Rs. 200 when the final decree is obtained after second appeal, which in my opinion, is against the well being of the public itself.

Then with regard to the period of appeal, it is now 60 days for putting in a revision petition. This Bill provides for only 30 days for an appeal which I think is too short a period for the villagers who may have to cover a great distance to the Munsiffs' Courts.

When I hear further from the Hon'ble Minister that he has a proposal to prepare a Bill himself and submit it for the consideration of this House shortly, I must say that I am in full agreement with the Hon'ble Minister in opposing this motion.

The House rose for lunch at 1 p. m. and reassembled at 2-30 p. m. with the Deputy President in the Chair.

The Cochin Removal of Civil Disabilities Bill (*cont.*)

Mr. Deputy President: Before we proceed with the discussion on the Panchayat Act Amendment Bill, Mr. T. K. Nayar may propose the names for the Select Committee on the Cochin Removal of Civil Disabilities Bill.

Mr. T. K. Nayar (*Pazhayannur*): I propose Mr. M. K. Devassy, the Advocate-General and the mover.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly